

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200489
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200489.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovateľa): 1/ Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 2/ Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 3/ Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 4/ S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., zastúpený matkou Y. E., nar. XX.XX.XXXX, 5/ Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 6/ S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., zastúpený matkou Y. E., nar. XX.XX.XXXX, všetci zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierova 1725, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Obec Zákopčie, so sídlom Stred 824, 023 11 Zákopčie, IČO: 00 314 358, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Májová 1582, 022 01 Čadca, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. októbra 2016, č. k. 21S/91/2016-58, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom súde

A)

1. Žalobou z 24.05.2016 podanou na Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) sa žalobcovia domáhali ochrany prostredníctvom žaloby pred nezákonným zásahom Obce Zákopčie pôvodne v zmysle § 250v zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a nasl., teraz podľa § 252 a nasl. zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V žalobe uviedli, že 09.05.2016 im bolo doručené oznámenie o zrušení trvalého pobytu, ktorým Ohlasovňa pobytu v L. na návrh vlastníka bytového domu súp. č. 884 podľa § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytov občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej

republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 253/1998 Z.z.“) im ako žalobcom zrušila trvalý pobyt na adrese N.. Uvedené konanie žalobcovia považujú za zásah do ich práv a právom chránených záujmov, a tento nezákonný zásah žalovaného bol zameraný priamo proti nim. Nakoľko dôsledky nezákonného zásahu trvali aj po podaní sťažnosti, podávajú túto žalobu, ktorou sa domáhajú ochrany svojich práv a nápravy nepriaznivých následkov. Žalovaný vydaním oznámenia o zrušení trvalého pobytu žalobcom naplnil podstatu ust. § 250v O.s.p., preto toto oznámenie predstavuje nezákonný zásah do práv žalobcov a právom chránených záujmov.

2. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný uviedol, že primárne má za to, že nie je daná ochrana v zmysle § 250v O.s.p. o ochrane pred nezákonným zásahom Obce L., pretože k žiadnemu nezákonnému zásahu nedošlo.

3. Ohlasovňa pobytu Obce L. na návrh vlastníka bytového domu súp. č. 884, podľa § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 253/1998 Z.z. zrušila dňom 02.05.2016 trvalý pobyt žalobcom v rade 1/ až 6/ a miestom ich nového trvalého pobytu je Obec L.. Záznam ohlasovne zo dňa 02.05.2016 bol vyvesený na úradnej tabuli v obci od 02.05.2016 do 20.05.2016.

B)

4. Správny súd po preskúmaní predmetnej veci mal za to, že žaloba žalobcov nie je dôvodná, a preto ju pri aplikácii ustanovenia § 261 S.s.p. za použitia § 491 ods. 1 a 2 S.s.p. zamietol.

5. Správny súd konštatoval, že účelom konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je poskytnutie ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmov nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím a tento zásah bol zameraný priamo proti nej, alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný. Cieľom konania je poskytnutie ochrany fyzických a právnických osôb pred takými zásahmi, ktoré nie sú založené na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočívajú v faktickej činnosti proti nej. Konanie podľa § 252 a nasl. S.s.p. patrí do oblasti správneho súdnictva, ktoré je založené na prieskume zákonnosti - posúdenie identifikovaného skutkového a právneho stavu. K definícií pojmu nezákonný zásah správny súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžz/1/2010, R 43/2011. Cieľom ochrany podľa ust. zákona S.s.p. je ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami. Po novom s účinnosťou od 01.07.2016 v súvislosti s účinnosťou nového Správneho súdneho poriadku, t.j. zákona č. 162/2015 Z. z. je zadefinovaný iný zásah orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

6. Správny súd vyhodnotil konanie žalovaného ako postup, ktorý bol súladný so zákonom, a to konkrétne s § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 253/1998 Z.z.. Je nesporné, že Obec L. bola zároveň aj ohlasovňou, ktorá vykonáva na podklade zákona postup podľa zákona č. 253/1998 Z.z.. Dôvodom zrušenia trvalého pobytu žalobcov bol postup resp. dôvod - neexistencia užívacieho práva občanov (žalobcov v rade 1/ až 6/, resp. žalobcov v rade 1/a 2/) k budove alebo k jej časti a to v zmysle ustanovenia § 7 ods.1 pís. f/ zákona č. 253/1998 Z.z. na návrh vlastníka budovy alebo jej časti.

7. Správny súd zdôraznil, že je nesporné a preukázané listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise, že vlastníkom budovy so súp. č. XXX, na adrese L., N. č. 884, čo vyplýva z predloženého listu vlastníctva č. XXX, je Obec L..

V danom prípade bolo preukázané, že obec zákonným postupom zrušila tento záznam o trvalom pobyte - na návrh vlastníka predmetnej budovy z dôvodu toho, že žalobcovia v rade 1/ až 6/ nemajú k budove, resp. jej časti, žiadne užívacie právo. Uvedenú skutočnosť preveroval a vyzýval na predloženie takéhoto

dôkazu aj správny súd. Správny súd bola predložená len nájomná zmluva z roku 1998, pričom žalobcovia sami konštatovali, že táto nájomná zmluva bola predĺžená do 13.10.2012. Je nesporné, že žalovaný na návrh vlastníka bytového domu zrušil záznam o trvalom pobyte žalobcov ku dňu 02.05.2016, kedy skutočne žalobcovia nemali k predmetnej budove súp. č. 884, resp. bytu, v nej preukázané žiadne užívacie právo. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ nerozporovali, že nemajú doklad, resp. dôkaz, ktorý by preukazoval, že majú k budove alebo k jej časti jej vlastníka užívacie právo. Zároveň mal správny súd za preukázanú skutočnosť v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z., že zo záznamu ohlasovne z 02.05.2016 vyplývalo, že miestom trvalého pobytu žalobcov v rade 1/ až 6/ je obec, na ktorej území bol žalobcom v rade 1/ až 6/ trvalý pobyt zrušený.

8. Správny súd mal za to, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom č. 253/1998 Z. z., konkrétne s ust. § 7 ods. 1 pís. f/, keď týmto zrušil záznam o trvalom pobyte na návrh vlastníka budovy alebo jej časti. Takisto pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobcov, že oznámenie o zrušení trvalého pobytu zo dňa 02.05.2016 je absolútne nepreskúmateľné z dôvodu a s poukazom na § 47 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1967 Zb.“), správny súd poukázal na to, že v danom prípade podľa § 26 ods. 2 zákona č. 253/1998 Z. z. na postup štátnych orgánov, obcí a iných právnických osôb a fyzických osôb a na úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, teda zák. č. 71/1967 Zb., a teda oznámenie obce o zrušení záznamu o trvalom pobyte vo vzťahu k žalobcom, nemuselo obsahovať striktné formálne náležitosti ustanovené v § 47 zák. č. 71/1967 Zb.. Naopak správny súd poukázal na to, že je zrejme z obsahu oznámenia o zrušení trvalého pobytu aj dôvod tohto zrušenia, a to neexistencia užívacieho práva občanov k budove, resp. k jej časti, ust. § 7 ods. 1 pís. f/ zákona č. 253/1998 Z. z..

9. Správny súd ďalej zdôraznil, že podľa § 3 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z. z. prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove, ani k jej vlastníkovi a má len evidenčný charakter. To znamená, že v danom prípade nie sú dôvodné ani námietky žalobcov sociálneho charakteru, a tieto nemôžu ovplyvniť skutočnosť, že žalovaný postupoval zákonným spôsobom. Zároveň je nepochybné, čo nepopierajú ani žalobcovia, že miestom nového trvalého pobytu zároveň zostala Obec L. v súlade s § 7 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z. z..

Z tohto dôvodu označil správny súd za bezdôvodné, resp. irelevantné, námietky žalobcov vo vzťahu k nezákonnému zásahu, a to ich poukaz na vedený spor pred Okresným súdom Čadca, ktorý sa týka vypratania bytu ohľadne žalobcov v rade 1/ a 2/. V danom prípade ide o spor súkromnoprávnej povahy, ktorý ako taký nemá vplyv na evidenciu trvalého pobytu.

10. Čo sa týka námietok žalobcov, že záznam ohlasovne bol doručený len žalobkyňi v rade 2/, správny súd uviedol, že s poukazom na ust. § 26 ods. zákona č. 253/1998 Z.z. sa na postup žalovaného nevzťahujú ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb., t.j. ani doručovanie sa podľa názoru správneho súdu nevykonáva postupom podľa zák. č. 71/1967 Zb.. Napriek tejto skutočnosti žalovaný preukázal, že oznámenie o zrušení trvalého pobytu žalobcom v rade 1/ až 6/ z 02.05.2016 doručoval do vlastných rúk prostredníctvom pošty. Osobne si zásielku prevzala žalobkyňa v rade 2/ dňa 06.05.2016. Žalobca v rade 1/, žalobca v rade 3/ a žalobkyňa v rade 5/ si zásielku nevyzdvihli, táto bola uložená na pošte dňa 06.05.2016. Keďže sa v danom prípade nerealizuje doručenie cez ust. zák. č. 71/1967 Zb., je možné konštatovať, že oznámenie o zrušení trvalého pobytu sa dostalo do sféry dispozície žalobcom v rade 1/, 3/ a 5/, t.j. o ňom nevyhnutne sa dozvedeli a oboznámili s jeho obsahom, keďže ako je zrejme z obsahu predložených listín zo strany žalovaného a poukazuje na to aj samotný právny zástupca žalobcov, že žalobcovia v rade 1/ až 6/ podali proti tomuto oznámeniu spoločne sťažnosť z 25.05.2016 na Obci L.. V tejto sťažnosti sami konštatovali, že im bolo 09.05.2016 doručené oznámenie o zrušení trvalého pobytu. Správny súd konštatoval, že bol dodržaný postup v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z., t.j. záznam ohlasovne, že bol zrušený trvalý pobyt žalobcov na adrese L. N. č. XXX podľa § 7 ods. 1 pís. f/ zákona č. 253/1998 Z.z., ako aj oznámenie trvalého pobytu žalobcov - Obec L. prostredníctvom vyvesenia oznámenia na úradnej tabuli v obci pobytu po dobu 15 dní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bola žaloba žalobcov ako nedôvodná podľa § 261 S.s.p. zamietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť /stanoviská

A)

11. Uznesenie správneho súdu napadli žalobcovia (ďalej ako „sťažovatelia“) kasačnou sťažnosťou z 16.11.2016 (č. l. 66), v ktorej uviedli nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.)

- správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

12. Sťažovatelia v prvom rade uviedli, že nesúhlasia so záverom správneho súdu, ktorý vyhodnotil postup žalovaného ako súladný so zákonom. Samotné oznámenie o zrušení trvalého pobytu nebolo doručené všetkým žalobcom v rade 1/ až 6/, ale iba žalobkyni v rade 2/. Poukázali na ustanovenie § 26 ods. 2 zákona č. 253/1998 Z.z., podľa ktorého sa na postup štátnych orgánov, obcí, iných právnických osôb a fyzických osôb a na ich úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, avšak pokiaľ ide o formu jednotlivých rozhodnutí, resp. iné právne otázky, ktoré nie sú upravované v zák. č. 253/1998 Z.z., mali za to, že na tieto sa musia vzťahovať ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb., pretože v opačnom prípade by dochádzalo k nezákonnostiam a nesprávnostiam, či dokonca k zneužívaniu právomoci uvedených orgánov.

13. Argumentáciu správneho súdu, že je možné konštatovať, že oznámenie o zrušení trvalého pobytu sa dostalo do sféry dispozície žalobcom v rade 1/, 3/ a 5/ označili sťažovatelia za konštatovanie bez relevantného preukázania. Pokiaľ aj správny súd poukázal na tú skutočnosť, že právny zástupca sťažovateľov podal proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť, v ktorej sťažovatelia konštatovali, že im bolo toto oznámenie o zrušení trvalého pobytu doručené, tak nakoľko písali sťažnosť v mene všetkých, tak z toho dôvodu, bolo v tejto sťažnosti uvedené, že bolo sťažovateľom doručené, avšak nepotvrdili ani neuviedli, že všetkým bolo toto oznámenie doručené.

Nakoľko všetkým sťažovateľom nebolo riadne doručené oznámenie o zrušení trvalého pobytu, tak uvedený procesný postup žalovaného považujú za arbitrárny pre nesprávnosť a nezákonnosť zo strany obce.

14. Sťažovatelia ďalej uviedli, že dátum zvesenia je dopísaný a podpis pri tomto dátume na zázname ohlasovne je iný ako pri dátume vyvesenia a z týchto dôvodov nepokladajú tento dôkaz za relevantný a potvrdzujúci skutočnosti produkované zo strany žalovaného.

15. Sťažovatelia taktiež poukázali na to, že im žalovaný nedoručil odpoveď na sťažnosť, resp. ako sa s touto vysporiadal. Uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom žalovaný ani nevyvrátil. Správny súd sa touto skutočnosťou v napadnutom uznesení ani nezaoberal, čo považujú opäť za nesprávne a arbitrárne. Žalobu podali za platnosti a účinnosti O.s.p., podľa ktorého mali najskôr vyčerpať všetky dostupné prostriedky nápravy a až následne sa domáhať ochrany na súde podaním žaloby. Preto považujú vybavenie sťažnosti za smerodajné a podstatné.

16. Sťažovatelia namietali aj procesný postup správneho súdu na pojednávaní konanom 12.10.2016, kedy právny zástupca žalovaného súdu odovzdal do spisu nejaké obálky, s ktorými ich súd vôbec neoboznámil, tieto nám ani neukázal, len ich založil do súdneho spisu. Mali za to, že súd nepostupoval správne a zákonne, čím sťažovateľom znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá dôvod na podanie kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.

17. Podľa názoru sťažovateľov súd poskytol ochranu žalovanému, ktorý zasiahol do ich práv, ktorý ich pripravil o trvalý pobyt a ktorý sa ich snaží vypratať z bytu. V uznesení absentuje vyporiadanie sa súdu

prebiehajúcim konaním na Okresnom súde v Čadci o vypratanie bytu, ktoré je vedené pod č. k 6C/200/2012, v ktorom vystupujeme spolu so žalovaným ako strany sporu. Sťažovatelia poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ 153/2003, ktoré hovorí o účele konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

18. Rozhodnutie správneho súdu považujú za predčasné, arbitrárne a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože správny súd zhodnotil, že žiadnym spôsobom nebolo zasiahnuté do základných práv a slobôd sťažovateľov a že žalovaný nepostupoval nezákonne, či nesprávne, s čím nemôžu súhlasiť, pretože v postupe žalovaného sťažovateľa vidia účelovosť, nesprávnosť a nezákonnosť, ktorej správny súd poskytol právnu ochranu v rozpore so zákonom.

19. Záverom sťažovateľa navrhli, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

20. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 10.04.2017 (č. l. 92) žalovaný uviedol, že v uvedenom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 253/1998 Z. z., pričom v zmysle uvedeného právneho predpisu v § 3 sa uvádza, že trvalým pobytom občana je spravidla miesto stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt. Trvalý pobyt nezakladá občanovi právo užívacie alebo vlastnícke k akejkoľvek nehnuteľnosti. Trvalý pobyt má len evidenčný charakter. Hlásenie trvalého pobytu nemá nič spoločné so sociálnou situáciou alebo statusom občana v Slovenskej republike. Taktiež žalovaný uviedol, že predmetné zrušenie trvalého pobytu prebiehalo „lege artis“, to znamená v súlade so zákonom č. 253/1998 Z. z., pričom žalovaný si splnil všetky podmienky, ktoré mu z tohto zákona vyplývali.

21. Žalovaný upozornil na chaotickosť kasačnej sťažnosti, keď na jednej strane sťažovatelia tvrdia, že im nebolo všetkým doručené oznámenie obce L. o zrušení trvalého pobytu, pričom na druhej strane všetci podali voči tomuto oznámeniu obce sťažnosť a ktorá bola aj všetkými podpísaná, a na druhej strane tvrdia, že len podali sťažnosť, pričom nepotvrdili, že im bolo aj oznámenie o zrušení trvalého pobytu doručené. V tomto prípade je teda zrejmé, že zo strany sťažovateľov dochádza ku špekulatívnemu konaniu, keď na jednej strane tvrdia, že si nič neprevzali, na druhej strane proti takému oznámeniu o zrušení trvalého pobytu podali sťažnosť a následne tvrdia, že podali len sťažnosť; ale nepreukázali tým, že by im bolo oznámenie doručené. Žalovaný má za to, že takéto konanie svedčí zásadne o charakterových a morálnych vlastnostiach sťažovateľov, pričom títo sa snažia opakovane špekulatívnym spôsobom manipulovať skutočnosťami ako aj súdom.

22. Taktiež žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je relevantné tvrdenie sťažovateľov, ktorí uvádzajú, že predmetnou žalobou si chce žalovaný vylepšiť pozíciu v inom konaní o vyprataní nehnuteľnosti. Žalovaný uviedol, že konanie o vypratanie nehnuteľnosti je samostatným konaním, ktoré sa vedie na Okresnom súde Čadca, pričom konanie o vypratanie nehnuteľnosti nemá žiaden vplyv na konanie o zrušenie trvalého pobytu (a naopak), a ani s touto správnu žalobou. Žalovaný naďalej argumentuje, že sťažovatelia nemajú platne uzavretú nájomnú zmluvu, a teda užívajú nehnuteľnosť - byt vo vlastníctve žalovaného bez právneho dôvodu.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením sťažovateľov, že sú platiacimi nájomcami a tvrdil, že to tak nie je, pričom zo strany sťažovateľa 1/ sú aj ďalšie podlžnosti voči žalovanému z jeho podnikateľskej činnosti.

23. Na základe vyššie uvedeného mal žalovaný za to, že splnil všetky povinnosti, ktoré mu v zmysle zákona, a najmä v ustanovení § 7 ods. 3 zákona č. 253/19998 Z. z, vyplývali a má za to, že k zrušeniu trvalého pobytu došlo „lege artis“.

24. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

C)

25. Na vyjadrenie žalovaného reagovali sťažovatelia podaním z 02.05.2017, v ktorom sa nestotožnili s názorom žalovaného o chaotickosti kasačnej sťažnosti, ani s tým, že sú neplatiaci nájomcovia. Naďalej žiadali zrušiť uznesenie správneho súdu.

III.

Právne názory kasačného súdu

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou (§ 442 S.s.p.) a včas (§ 443 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

27. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľov), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu, či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

28. Rovnako kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytykánych nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého uznesenia v rozsahu sťažnostných bodov.

29. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

30. Sťažovatelia postavili svoju kasačnú sťažnosť na kasačnom dôvode uvedenom v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., a teda namietali, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmvanú vec. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite vecí bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu. Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie vecí správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

31. Sťažovatelia namietali, že správny súd vec nesprávne posúdil, ak mal za to, že oznámenie o zrušení

trvalého pobytu bolo sťažovateľom riadne doručené. Správny súd mal za to, že žalovaný naplnil dikciu stanovenú pri zrušení trvalého pobytu v ustanovení § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z., a to povinnosť oznámiť zrušenie pobytu vyvesením oznámenia na úradnej tabuli obci po dobu 15 dní. Sťažovateľ namietal, že mu malo byť oznámenie riadne doručené poštou, čo sa nestalo, lebo si všetci sťažovatelia oznámenie riadne neprevzali. Sťažovatelia ďalej namietali, že na formu jednotlivých rozhodnutí, resp. iné právne otázky sa aj napriek ustanoveniu § 26 ods. 2 zák. č. 253/1998 Z.z. vzťahuje zák. č. 71/1967 Zb. Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z. v cit. znení ak dôjde k zrušeniu trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. d/ až g/, je miestom trvalého pobytu občana obec, na ktorej území bol občanovi trvalý pobyt zrušený. Túto skutočnosť je ohlasovňa povinná oznámiť občanovi vyvesením oznámenia na úradnej tabuli v obci pobytu po dobu 15 dní. V oznámení ohlasovňa uvedie aj meno, priezvisko a dátum narodenia občana.

Podľa § 26 ods. 2 zák. č. 253/1998 Z.z. v cit. znení na postup štátnych orgánov, obcí, iných právnických osôb a fyzických osôb a na ich úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.(t.j. zák. č. 71/1967 Zb.)

32. Kasačný súd vyhodnotil tieto námietky nesprávneho posúdenia veci správnym súdom ako nedôvodné. Kasačný súd sa stotožňuje so záverom správneho súdu, že na vydanie oznámenie o zrušení trvalého pobytu, jeho formu ako ani spôsob jeho oznámenia sa nevzťahuje zák. č. 71/1967 Zb., nakoľko to vyslovene vylučuje dikcia ustanovenia § 26 ods. 2 zák. č. 253/1998 Z.z.. Toto ustanovenie výslovne hovorí o tom, že sa na každý postup štátnych orgánov, obcí a iných právnických a fyzických osôb a na ich úkony vykonávané podľa zák. č. 253/1998 Z.z. nevzťahuje zák. č. 71/1967 Zb., pričom v ustanovení nie sú uvedené výnimky.

33. Kasačný súd má za preukázané, že žalovaný pri zrušení trvalého pobytu sťažovateľov postupoval v zmysle zák. č. 253/1998 Z.z., a preto sa ani na doručovanie ani na formálne náležitosti oznámenia o zrušení trvalého pobytu nevzťahuje zák. č. 71/1967 Zb.

Z uvedeného potom vyplýva, že ak žalovaný oznámenie o zrušení trvalého pobytu oznámil sťažovateľom vyvesením na úradnej tabuli obce po dobu 15 dní, splnil tak zákonnú povinnosť podľa § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z., ako to vyplýva zo záznamu ohlasovne z 02.05.2016. Bolo len na vôli žalovaného, že sa pokúsil toto oznámenie doručiť aj poštou. Je preto irelevantné, či si všetci sťažovatelia toto oznámenie osobne prevzali, keďže sa dostalo do ich dispozičnej sféry a s jeho obsahom sa oboznámili (čo potvrdzuje aj podanie sťažnosti všetkými sťažovateľmi).

34. Aj v prípade formálnych náležitostí je postačujúce, aby boli splnené zákonné podmienky ustanovené v ustanovení § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z.. Oznámenie obsahuje dôvod zrušenia trvalého pobytu, ktorým je návrh vlastníka, deň zrušenia, mená, priezviská, dátumy narodenia aj pôvodné bydlisko sťažovateľov, čo je nutné hodnotiť po obsahovej a formálnej stránke ako dostačujúce. Taktiež nepovažuje kasačný súd za relevantnú námietku týkajúcu sa dopísania dátumu na záznam a iný podpis, keďže nie je striktno upravený spôsob, akým má byť doba 15 dní vymedzená.

35. Kasačný súd sa stotožňuje so správnym súdom v tom, že v konaní pred orgánom verejnej správy ako aj správnym súdom bolo bez pochyb preukázané, že žalovaný je vlastníkom budovy súp. č. 884, katastrálne územie L., obec L. evidovanú na LV č. XXXX a 02.05.2016 podal návrh na zrušenie trvalého pobytu sťažovateľov z dôvodu neexistencie užívacieho práva k budove v obci L. N. č. XXX. Rovnako bolo jednoznačne zistené, že Obecné zastupiteľstvo obce L. uznesením č. 50/2012 z 23.07.2012 neschválilo predĺženie nájomnej zmluvy sťažovateľom v rade 1/ a 2/ z dôvodu nesplnenia si podmienok nájmu.

36. Kasačný súd má rovnako ako správny súd za preukázané, že sťažovatelia nepreukázali užívacie právo k budove nachádzajúcej sa v obci L. N. č. XXX, a to aj napriek tomu, že ich správny súd na to vyzval. Sťažovatelia sami uviedli, že nájomná zmluva z 13.10.1998 bola predĺžená do 13.10.2012, no ďalší dodatok odmietli podpísať z dôvodu zvýšenia nájomného.

37. Ustanovenie § 7 ods. 1 zák. č. 253/1998 Z.z. stanovuje pre ohlasovňu povinnosť (nie možnosť)

zrušiť trvalý pobyt na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti občani, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo. V konaní bolo podľa názoru kasačného súdu jednoznačne preukázané, že žalovaný zrušil trvalý pobyt sťažovateľov na adrese L. stred č. XXX v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 253/1998 Z.z. na základe návrhu vlastníka budovy osobám, ktoré nemajú k budove užívacie právo. Zároveň sťažovateľom zostal trvalý pobyt v obci L.. Podľa § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 253/1998 Z.z. v cit. znení ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti občani, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo; návrh nemožno podať voči vlastníkovi alebo spoluvlastníkovi budovy alebo jej časti, manželovi alebo nezaopatrenému dieťaťu vlastníka alebo spoluvlastníka budovy alebo jej časti.

38. Správny súd správne upriamil pozornosť na § 3 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z., že prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove, kde má nahlásený trvalý pobyt, ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter.

39. Sťažovatelia považovali za naplnený aj sťažnostný bod týkajúci sa porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces z dôvodu, že uznesenie o zamietnutí žaloby je predčasné, arbitrárne. Sťažovatelia namietali, že sa správny súd v uznesení nevysporiadal s tým, že žalovaný nereagoval na ich sťažnosť a ani s prebiehajúcim súdnym konaním o vypratanie nehnuteľnosti na Okresnom súde Čadca a namietali aj nesprávny procesný postup správneho súdu, keď neboli oboznámení s dôkazom, ktorý predložil žalovaný na pojednávaní. Ani tento dôvod kasačnej sťažnosti nepovažuje kasačný súd za zistený.

40. Správny súd v odôvodnení jasne uviedol, prečo konanie o vypratanie nehnuteľnosti vedenom na Okresnom súde v Čadci nie je pre rozhodnutie o žalobe podstatné, keď uviedol, že v danom prípade ide o spor súkromnoprávnej povahy, ktorý ako taký nemá vplyv na evidenciu trvalého pobytu a ani naopak. Kasačný súd dodáva, že aj keď vzhľadom na novú právnu úpravu konania proti inému zásahu orgánu verejnej správy v zmysle ustanovení § 252 a nasl. S.s.p. nie je ustanovená povinnosť pred podaním žaloby obrátiť sa na orgán verejnej správy so sťažnosťou, ako to predtým vyžadovalo O.s.p., z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný listom z 17.06.2016 na sťažnosť sťažovateľov reagoval. Preto ani tieto námietky nevyhodnotil kasačný súd za dôvodné.

41. K namietanému nesprávnemu procesnému postupu správneho súdu na pojednávaní, keď nemali sťažovatelia možnosť sa oboznámiť s obsahom predložených dôkazov, kasačný súd konštatuje, že zo zápisnice z pojednávania, na ktorom bol osobne prítomný aj právny zástupca sťažovateľov vyplýva, že boli právnenému súdu predložené doručky z doručovania oznámenia, resp. ich originály. Vzhľadom na to, že po tomto predložení listín bolo právnenému zástupcovi sťažovateľov umožnené sa k veci ešte vyjadriť a on sa k predloženiu doručení nevyjadril a uviedol len, že „zotrváva v plnom rozsahu na žalobe“, ako aj s poukazom na vyššie uvedený právny názor týkajúci sa doručovania, resp. spôsobu oznámenia o zrušení trvalého pobytu, nezistil kasačný súd v postupe správneho súdu vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého uznesenia.

42. K námietke sťažovateľov týkajúcej sa arbitrárnosti rozhodnutia, kasačný súd poukazuje na to, že správny súd sa v odôvodnení zaoberal pre prejednávajúcu vec relevantnými právnymi otázkami, a to najmä zisťovaním, či boli splnené zákonné podmienky stanovené v zák. č. 253/1998 Z.z. na zrušenie trvalého pobytu, a či teda bol v konaní žalovaného zistený nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov sťažovateľov, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom správny súd nedal odpoveď na všetky žalobcom nastolené otázky za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené.

V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje,

nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

43. Kasačný súd sa plne stotožňuje s právnym posúdením veci správnym súdom, ktorý žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy zamietol, keď rovnako ako správny súd nezistil, že by faktickým postupom žalovaného (v prejednávanej veci zrušením trvalého pobytu) vykonanom pri plnení úloh v oblasti verejnej správy boli práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti sťažovateľov priamo dotknuté. Kasačný súd správne konštatoval, že v konaní žalovaného pri zrušení trvalého pobytu sťažovateľov bol dodržaný zákonný postup v zmysle § 7 ods. 1 a 3 zákona č. 253/1998 Z.z.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bola žaloba sťažovateľov správne zamietnutá ako nedôvodná.

44. Kasačný súd záverom dodáva, že sa nezaoberal ďalšími argumentmi sťažovateľov, nakoľko neboli pre posúdenie správnosti uznesenia správneho súdu relevantné. Kasačný súd nezistil v konaní správneho súdu žiadne pochybenie, ktoré by malo za následok naplnenie niektorého zo sťažovateľmi uplatnených sťažnostných dôvodov.

V.

45. Kasačný súd má za preukázané, že napadnuté uznesenie spĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti zákonného, presvedčivého, dostatočne odôvodneného a preskúmateľného uznesenia požadované právnymi predpismi. Napadnuté uznesenie správneho súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené, a preto námietky sťažovateľov uvedené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybniť jeho správnosť. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi o tom, že boli splnené všetky podmienky na zrušenie trvalého pobytu sťažovateľov a v konaní žalovaného nebol zistený postup, ktorým by bolo nezákonne zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov sťažovateľov.

46. Počas konania kasačný súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu únievého práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné súdny prieskum prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

47. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľov a stanoviska žalovaného rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

48. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).